

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXA ROMÂNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Insertiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1. Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

ABONAMENTUL:

Pe un an: 24 lei
Pe 6 luni: 12 lei
Pe 3 luni: 6 lei

Episcopul-vicar al Mitropoliei Ardealului:

Prea Sfinția Sa Dr. Visarion Aștilean Rășinăreanul

— Autoritatea cea mai înaltă a Bisericii Ortodoxe Române, Sfântul Sinod — în ședința sa din 3 iunie 1967 — a introdus în administrația și viața Bisericii noastre organul ajutător al chiriarhilor eparhioți și al Sfântului Sinod reprezentat de episcopii-vicari la Mitropolii și arhierii-vicari la Episcopii.

Sfântul Sinod, în ședință plenară — iar apoi, o zi mai târziu, Adunarea Națională Bisericească — au luat hotărârile convenite în acest sens. Trecându-se la aplicarea lor, în ședința sa din 19 decembrie 1968, Sfântul Sinod al Bisericii noastre — la propunerea Arhipăstorului nostru, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului — a ales episcop-vicar al Mitropoliei Ardealului pe Prea Sfinția Sa Dr. Visarion Aștilean Ploieșteanul, care era episcop-vicar al Sfintei Patriarhii. Noul nostru episcop-vicar avea să poarte titlul tradițional de *Rășinăreanul*, care amintește de vrednicia ortodoxă românească a rășinărenilor și de năpăstuiții vlădicii ortodocși ai Ardealului de la sfârșitul veacului al XVIII-lea, sălășluiți în modesta reședință „tărănească” din comuna Rășinari, astăzi transformată în muzeu bisericesc, — precum și de cei ce au purtat acest titlu în trecutul nu prea îndepărtat (arhierii Dr. Ilarion Pușcariu, Dr. Vasile Stan și Teodor Scorobet).

Cu inima deschisă cu care a făcut propunerea respectivă în plenul Sfântului Sinod, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae a anunțat personal clerului și credincioșilor — Duminică, 22 dec. 1968, în Catedrala mitropolitană — alegerea P. S. Visarion ca episcop-vicar al Mitropoliei noastre. Tot atunci, I. P. S. Sa a arătat că Sfântul Sinod a mai ales, la aceeași dată — la propunerea I. P. S. Mitropolit Iustin al Moldovei și Sucevei — ca episcop-vicar al acelei Mitropolii, pe I. P. Cuv. Arhimandrit Irineu Crăciunaș (care avea să poarte titlul de *Suceveanul*).

Alegerile acestea au fost confirmate de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România.

Solemnitatea de comunicare a recunoașterii s-a desfășurat la Departamentul Cultelor în ziua de marți, 27 mai a. c. și a fost prezidată de Domnul Secretar general, Profesor Dumitru Dogaru.

„Alegându-vă ca Episcopi-vicari pe lângă istoricele scaune mitropolitane de la Sibiu și Iași — a spus printre altele Dl prof. D. Dogaru, Secretarul general al Departamentului Cultelor, răspunzând cuvântărilor rostite cu prilejul recunoașterii, de către P. S. Episcop-vicar Visarion și P. Cuv. arhim. Irineu Crăciunaș — Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române Vă cheamă la o deosebit de importantă misiune. Dacă vă veți îndeplini această misiune de Episcopi-vicari îndemnați de gânduri constructive și de înalte simțăminte umane și patriotice, așa cum, de altfel, ați mărturisit în cuvântările rostite, veți înscrie pagini frumoase în istoria Bisericii Ortodoxe Române, veți avea mulțumiri personale și, în același timp, veți da prilej de mulțumire celor ce v-au ales și celor ce v-au recunoscut în noile funcțiuni”.

În prima zi a praznicului Pogoririi Duhului Sfânt (Duminică, 1 iunie a. c.), Prea Sfințitul Episcop-vicar Dr. Visarion Aștilean Rășinăreanul a fost instalat sărbătorește în misiunea ce i-a fost hărăzită.

P. S. Visarion Aștilean Rășinăreanul, Episcop-vicar al Mitropoliei Ardealului

PERSONALITATEA NOULUI NOSTRU EPISCOP-VICAR

Noul episcop-vicar al Mitropoliei Ardealului s-a născut la 14 martie 1914, în orașul Cluj, din părinții Vasile și Maria Aștilean. Tatăl P. S. Sale a fost muncitor ceferist.

După studii temeinice făcute în țară și străinătate, a intrat în slujba fostei Biserici greco-catolice.

Fiind încredințat că prin săvârșirea actului istoric de la 21 octombrie 1948 „orice dezbinare a încetat, unificarea s-a făcut, iar clerul și poporul nostru a pășit ferm pe calea înfrățirii, a dragostei și deci a adevărului, a dreptății și a luminii”, împreună cu un grup de alți 16 foști preoți și profesori greco-catolici, Păr. Dr. Vasile Aștilean — cum se numea înainte de a fi intrat în cinul monahal — a făcut pasul binecuvântat al întoarcerii la sinul Bisericii-mame Ortodoxe Române. A urmat astfel — precum însuși a spus în cadrul festivităților aniversare de 10 ani de la săvârșirea reîntregirii noastre bisericești, desfășurate la Alba Iulia —

„pilda înțeleaptă a celor mai mulți frați preoți care în 1948 și-au îndeplinit cea mai sfântă datorie preoțească, aceea de a sta neabătut în mijlocul poporului credincios, pentru a-l călăuzi, așa cum au juruit, la limanul mîntuirii veșnice”.

Trecînd astfel cu convingere și hotărîre peste „temătoarea supunere și ascultare” față de „autoritatea unui om pe care-l supără întoarcerea noastră în mijlocul poporului” dreptcredincios ortodox român, Părintele Dr. Vasile Aștilean a intrat în slujba Bisericii Ortodoxe Române. Era încredințat — cum însuși a spus în împrejurarea amintită — că cele două Biserici românești din Transilvania, dezbinare vreme de 250 de ani, „erau una: una prin istoria lor, una prin unitatea de limbă, de datini și de credință”.

Prețuindu-i pregătirea, calitățile personale și alipirea sinceră de Biserica noastră străbună Ortodoxă Română, precum și identificarea sa deplină cu năzuințele superioare de astăzi ale poporului nostru, Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian l-a chemat pe Părintele Dr. Vasile Aștilean în slujba Sfintei Patriarhii, unde a îndeplinit cu osîrdie și devotament atribuțiunile de inspector general patriarhal și, în continuare, consilier patriarhal.

În vara anului 1962, Sfântul Sinod al Bisericii noastre l-a ales episcop-vicar — la propunerea P. F. Patriarh Justinian — pe Părintele Dr. V. Aștilean.

Intrînd, după pravilă, în cinul monahal și fiind ridicat la treapta de arhimandrit, la Sf. Mănăstire Sinaia, în zilele de 7—8 sept. 1962, P. C. Sa a primit atunci numele călugăresc de *Visarion*, iar ca episcop-vicar patriarhal i s-a atribuit titlul de *Ploieșteanul*.

Duminică, 9 sept. 1962, în Catedrala Sfintei Patriarhii din București, I. P. Cuv. Arhimandrit Visarion a fost hirotonit întru arhieru de către P. F. Patriarh Justinian, împreună cu P. S. Episcop Teofil al Clujului și cu P. S. Teoctist, ales atunci episcop al Aradului.

Cuvîntările rostite cu acele prilejuri de aleasă bucurie duhovnicească au constituit tot atîtea, contribuții la cimentarea unității noastre bisericești, mărturii grăitoare ale strădaniilor rodnice pe care le depun slujitorii Bisericii noastre pentru pășirea cu un cuget și o simțire pe căile luminoase de pace și propășire, în făgașul drept al cărora poporul nostru se îndreaptă de 25 de ani încoace spre împliniri de viață nouă, de realizări excepționale, fără precedent în istoria noastră.

Potrivit hotărîrii Sfântului Sinod din 28 iulie 1962, P. S. Episcop-vicar patriarhal Visarion a ocupat astfel locul de prim sftenic patriarhal rămas vacant prin trecerea P. S. Episcop Teoctist la cîrma Eparhiei Aradului.

Fiind îndeplinite lucrările convenite, s-a trecut la

INSTALAREA P. S. EPISCOP-VICAR VISARION RĂȘINĂREANUL,

care s-a săvîrșit în prima zi de Rusalii (Duminică, 1 iunie a. c.).

(Continuare în pag. 2)

P. S. Sa Episcopul-vicar Visarion Aștilean Rășinăreanul

(Urmare din pag. 1)

Dimineața, la sorocul convenit, s-a săvârșit Utrenia în Catedrala mitropolitană. S-a trecut apoi la săvârșirea Sfintei Liturghii arhieresti, de către un sobor de ierarhi, preoți și diaconi, alcătuit din: I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului și Nicolae al Banatului, P. S. Episcopi Teofil al Clujului și Valerian al Oradiei, P. S. Episcop-vicar Visarion, înconjurați de P. C. Vicar arhiep. Tr. Belasçu, P. C. Rector Dr. Sofron Vlad, P. Cuv. arhimandriți Emilian Birdaș și Serafim Popescu, P. C. Prof. univ. Dr. M. Șesan, P. C. Consilier eparhial O. Moraru (Cluj), P. C. Protopopi Dr. Vasile Coman (Brașov), Nichifor Todor (Sibiu) și Victor Negrea (Alba Iulia), P. C. Preoți ai Catedralei: I. Boțocan, I. Gherghel și D. Mamina; P. C. Arhidiaconi Prof. Dr. I. Zăgreanu și Iosif Bolog, P. C. Diaconi P. Toaxen (Cluj), C. Voicu, Gh. Papuc și M. Sămărghișan.

P. S. Episcop Teoctist al Aradului a luat loc în jeț arhieresc.

Corul mixt al Catedralei a dat răspunsurile liturgice sub diriguirea P. C. Prof. Gh. Șoima și P. C. Diacon I. Popescu.

La sfârșitul Sfintei Liturghii arhieresti, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului a dat citire îndatătatei rugăciuni de mulțumită îndreptată către Părintele ceresc pentru binefacerile revărsate asupra Bisericii și țării noastre. Apoi, Înălții Ierarhi au luat loc în fața Sfântului Altar.

La orele 12, a început solemnitatea instalării Prea Sfințitului Episcop-vicar Visarion.

Cel dintii a luat cuvântul Înalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit Nicolae al Ardealului.

„Marele praznic al Pogoririi Duhului Sfânt peste Sfinții Apostoli, când s-a constituit concret Biserica lui Hristos — a spus întru început Arhipăstorul nostru — primește azi, pentru Mitropolia Ardealului, o nouă strălucire prin faptul că în această Catedrală se săvârșeste instalarea episcopului-vicar Visarion Rășinăreanul, în prezența reprezentanților Departamentului Cultelor și a autorităților locale, în prezența ierarhilor din Ardeal și Banat, a clerului și credincioșilor, a episcopilor și delegaților celorlalte culte. Ea devine astfel nu numai o sărbătoare a ortodoxiei transilvane, și prin aceasta a întregii Biserici Ortodoxe Române, ci și o sărbătorire a înfrățirii ecumeniste dintre Biserica noastră și cultele conlocuitoare“.

I. P. S. Sa a arătat apoi cum lucrează Duhul Sfânt în Biserică, prin preoțime, prin Sfintele Taine, prin toate lucrările ce se săvârșesc întru numele Domnului.

Trecînd la biografia noului nostru Episcop-vicar, I. P. S. Sa a spus că „P. S. Visarion a rămas credincios și este credincios rădăcinilor străvechi, tradițiilor bisericesti și populare de veacuri și a crescut și crește în aerul tare al piscurilor, spre care ne îndreptăm — cu întreg poporul — în lumina idealurilor superioare pe care le slujim. Căci sevele trecutului împletite cu luminile prezentului și perspectivele viitorului, dăruiesc prin muncă neostoiată Bisericii și Patriei roade de valoare deosebită“.

Referindu-se la numele călugăresc pe care și l-a ales P. S. Episcop-vicar Visarion, I. P. S. Sa a spus, între altele: „Am putea spune că dacă ieromonahul Visarion a apărut în secolul XVIII — împreună cu poporul — rădăcinile ființei noastre

bisericesti și naționale, Prea Sfințitul Visarion, prin identificarea lui cu Biserica moșilor și strămoșilor noștri, cu vrerile și mărețele realizări ale poporului nostru, a adus contribuția sa neprecuțită la viața actuală a Bisericii pe făgașul apostolatului social, al unității nezdruincinate, al ecumenismului și păcii și la propășirea Patriei noastre scumpe. Stau mărturie în acest sens faptele, cuvîntările, predicile, întreaga activitate a P. S. Visarion“.

În partea finală a cuvîntării, Arhipăstorul nostru a asigurat pe P. S. Episcop-vicar Visarion de tot sprijinul său, al clerului și credincioșilor, „ca împreună să slujim Bisericii și Patriei, păcii și progresului și astfel să se adeverească iarăși și iarăși că Iisus Hristos este... Acela care lucrează prin noi lucrul dragostei atotcuprinzătoare, dragoste care stă în inima vieții, a vieții bisericesti, a vieții sociale, a vieții poporului, a vieții omenirii întregi“.

P. S. Episcop Teofil al Clujului a arătat că orice păstor sufleteș este un colaborator al Persoanelor Preasfinte Treimi. P. S. Episcop-vicar Visarion — a cărui personalitate a caracterizat-o cu pricepere de cunoscător — se adaugă celor ce osteneșc în slujba Mitropoliei Ardealului, pătruns fiind de convingeri ortodoxe și patriotice pilduitoare.

Răspunzînd, P. S. Episcop-vicar Visarion a dat expresie simțămîntelor de mulțumire și recunoștință ce le nutrește față de toți cei ce au săvârșit lucrarea chemării sale la apostolia cea nouă de la Sibiu, — și cu deosebire I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae. Călcînd pe urmele celor ce au cărmuit Mitropolia Ardealului și luînd aminte la pilda Arhipăstorului nostru, care sporește „necetate eforturile de slujire exemplară a Ortodoxiei și a poporului, împletind cu același devotament credința cu dragostea de țară“, P. S. Sa spune: „Știm și ne dăm seama că pe acest drum, munca și slujirea noastră devotată și entuziastă nu trebuie să suporte nici pauze, nici întreruperi, nici odihnă“.

P. S. Episcop Teoctist al Aradului, Eminența Sa Iuliu Nagy și alți reprezentanți de culte.

Aspect din timpul Sf. Liturghii. De la stînga la dreapta: P. S. Teofil al Clujului, P. S. Episcop-vicar Visarion, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Banatului, P. S. Valerian al Oradiei

De aceea, Vă rog să-mi permiteți să vă asigur, cu legămînt sfînt, că slujind ca Episcop-vicar la Sibiu și răspunzînd cu promptitudine și chemării episcopilor sufragani ai Mitropoliei Ardealului, potrivit prevederilor statutare, mă voi dăruie cu osîrdie și generozitate apostolatului de continuă și ascendentă dezvoltare a Sionului nostru — Biserica Ortodoxă Română — pentru înfrățirea deplină a fiilor ei dreptcredincioși, pentru înălțarea Patriei și a poporului român“.

De încheiere, P. S. Sa a exprimat mulțumiri tuturor celor ce au luat parte la solemnitatea instalării sale și a rugat pe Dumnezeu să reverse binecuvîntările Sale bogate asupra Bisericii și Patriei.

Îndată după aceea, la Reședința mitropolitană a avut loc o recepție, în cursul căreia oficialitățile și invitații au prezentat felicitări atît I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, cît și P. S. Episcop-vicar Visarion.

La solemnitatea instalării, desfășurată în Catedrală, au fost de față — ca și la recepție — reprezentanții Departamentului Cultelor în frunte cu Dl director I. Rodeanu; reprezentanții autorităților județene — Dl prim-vicepreședinte I. Ungur, împreună cu Dl secretar C. Șerbănescu; municipale: Dl prim-vicepreședinte C. Buzdughină, împreună cu Dl secretar C. Hociotă; Dl director al filialei Sibiu a Băncii Naționale, I. Munteanu.

Din partea celorlalte culte au fost de față: Em. Sa Episcopul Julius Nagy (reformat, Cluj), Dnii vicar și decan Dr. H. Binder, A. Hochmeister și J. Stenzel (ev.-lut. C.A., Sibiu), Dl Vicar Carol Rapp (unitarian, Cluj), Dl Vicar prof. Dr. Ludovic Kovacs (luteran maghiar, Cluj) ș. a.

Ca însoțitori ai Înălților ierarhi, au luat parte: P. C. Prot. stavr. Paul Madinca (Oradea), P. C. Pr. Victor Biliboacă (Arad), P. C. Diacon I. Popet (Timișoara) ș. a.

Din Arhiepiscopia Sibiului au fost prezenți: Membrii permanenței Consiliului Arhiepiscopesc, P. C. Protopopi conducători ai oficiilor protopopești, P. C. și Dnii membrii ai Adunării Eparhiale — precum și P. Cuv. Arhim. stareț Ioan Dinu (de la Mănăstirea Brîncoveanu).

Au mai fost de față: Rectorul, profesorii și alți ostenitori ai Institutului Teologic Universitar din Sibiu.

Au participat apoi membrii familiei P. S. Episcop-vicar Visarion, în frunte cu venerabila mamă a P. S. Sale, Dna văd. Maria Aștilean.

În cinstea noului nostru episcop-vicar, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului a dat — la amiazi — o masă, care a avut loc la Institutul Teologic. La masă au luat parte, ca invitați, oaspeții solemnității, slujitori bisericesti, membrii familiei P. S. Episcop-vicar Visarion ș. a.

În cursul mesei au rostit toasturi: I. P. S. Mitropolit Nicolae al Banatului, P. S. Episcop Valerian al Oradiei, Em. Sa Episcopul Julius Nagy, Dl vicar și decan Dr. H. Binder, P. C. vicar arhiep. Tr. Belasçu, P. C. Rector Dr. Sofron Vlad, Dl deputat eparhial Paul Constantinescu, P. C. Prot. Nichifor Todor-Sibiu și Dl director Ion Rodeanu din Departamentul Cultelor.

În numele eparhiilor, cultelor, instituțiilor și or-

(Continuare în pag. 3)

Prea Sfinția Sa Irineu Crăciunaș Suceveanul

EPISCOP-VICAR AL MITROPOLIEI MOLDOVEI

Într-un cuvânt rostit în Catedrala mitropolitană din Sibiu, Duminică, 22 decembrie 1968 — cuvânt apărut în nr. 1—2 din 1 ianuarie 1969 al gazetei noastre — Î. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului a informat credincioșii că Sf. Sinod al Bisericii noastre în frunte cu Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian, în ședința din 16 și 17 decembrie 1968, a ales, odată cu P. S. Visarion Rășinăreanul ca Episcop-vicar al Mitropoliei Ardealului, și pe P. Cuv. arhim. Irineu Crăciunaș în postul vacant de Episcop-vicar al Mitropoliei Moldovei, cu titlatura de „Suceveanul”. Alegerea s-a făcut la propunerea Î. P. S. Dr. Iustin Moisescu, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, P. Cuv. arhim. Irineu fiind un harnic și devotat colaborator al Î. P. S. Sale.

Decretele de recunoaștere a acestor două alegeri de către Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România au fost înmânate la Departamentul Cultelor, în 27 mai 1969, solemnitatea fiind prezidată de Dl prof. Dumitru Dogaru, Secretarul General al Departamentului Cultelor.

(Urmare din pag. 2)

ganismelor bisericești pe care le reprezentau, vorbitorii au toastat pentru Ocîrmuitorii Patriei, pentru Prea Fericitul Patriarh Justinian, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici, pentru prosperitatea țării și poporului nostru, pentru pacea a toată lumea. Toți au făcut calde urări de succes în misiunea sa noului nostru episcop-vicar și au felicitat pe Arhipăstorul nostru pentru colaboratorul prețuit pe care și l-a dorit și l-a primit în persoana P. S. Episcop-vicar Visarion.

A mulțumit tuturor celor ce au toastat la masă. P. S. Episcop-vicar Visarion. P. S. Sa a evocat experiența pe care și-a cîștigat-o lucrînd în preajma și sub îndrumarea Prea Fericitului Părinte Patriarh Justinian, a exprimat recunoștința pentru sprijinul primit constant și mărinimos din partea Departamentului Cultelor și a asigurat pe Î. P. S. nostru Mitropolit Nicolae de colaborarea sa loială, respectuoasă și iubitoare. În cuvinte mișcătoare, cu ființă duiosă, a arătat că recunoștința poartă mamei P. S. Sale și a cuprins în dragostea sa frățească și părintească pe toți cei ce au contribuit într-o formă sau alta la reușita acestei prăznuiri atât de importantă pentru desfășurarea ulterioară a vieții și ostinelilor P. S. Sale.

Masa s-a desfășurat într-o atmosferă înălțătoare de reală înfrățire și desfătare sufletească.

A doua zi de Rusalii (luni, 2 iunie a. c.), P. S. Episcop-vicar Visarion, înconjurat de sobor, a slujit Sfînta Liturghie arhierescă în Catedrala mitropolitană, de bramul acestui sfînt lăcaș de închinare, a săvîrșit un parastas pentru odihna sufletelor ctitorilor și binefăcătorilor Catedralei și a cuvîntat credincioșilor prezenți la praznic.

A fost de față Î. P. S. nostru Mitropolit Nicolae.

Sîmbătă, 7 iunie a. c., înainte de masă, a avut loc o ședință festivă a Consiliului Arhiepiscopesc plenar.

În cadrul ședinței festive, Î. P. S. nostru Mitropolit Nicolae a prezentat P. S. Episcop-vicar Visarion pe membrii Consiliului Arhiepiscopesc plenar.

În cuvîntări adecvate, s-au făcut urări de spor bun în activitatea ce o va desfășura noul nostru episcop-vicar, atît în țărîm administrativ-bisericesc, cît și patriotic-cetățenesc.

Participînd cu dragoste și însuflețire la buna primire ce i s-a făcut noului nostru episcop-vicar, urăm respectuos Prea Sfințitului Visarion viață îndelungată, cu pace, sănătate și roade îmbelșugate în slujba Bisericii și Patriei, alături de iubitul și prețuitul nostru Arhipăstor, Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop și Mitropolit Dr. Nicolae Mladin, al cărui prim sfetnic a devenit.

INTRU MULȚI ȘI FERICIȚI ANI, PEA SFINȚITE PĂRINTE !

„Telegraful Român”

Într-un cadru deosebit de impresionant, cu deosebire pentru credincioșii care nu mai participaseră de ani mulți la un asemenea eveniment, a avut loc hirotonirea întru arhieru a P. Cuv. arhim. Irineu Crăciunaș, ca și instalarea în noua și plina de răspundere chemare care îl aștepta.

Fînd săvîrșită de Î. P. S. Mitropolit Iustin al Moldovei și Sucevei, P. S. Episcop Partepie al

Departamentul Cultelor. Aspect de la solemnitatea recunoașterii. De la stînga la dreapta: P. Cuv. Arhim. Irineu Crăciunaș, P. S. Episcop-vicar Visarion și P. S. Episcop Antim, vicar patriarhal

Romanului și Hușilor și P. S. Episcop Antim, vicar patriarhal, hirotonirea întru arhieru a avut loc în cadrul Sf. Liturghii din Catedrala mitropolitană din Iași, Duminică, 1 iunie 1969, praznicul Pogorîrii Duhului Sfînt și al Sf. Iustin martirul și filozoful.

Luînd cuvîntul cu acest prilej, Î. P. S. Mitropolit Iustin a subliniat, printre altele, că „în viața Mitropoliei Moldovei și Sucevei se înnoadă astăzi, prin ridicarea la treapta de arhieru a Prea Sfințitului Irineu Crăciunaș, un fir istoric... Prea Sfinția Sa a îndeplinit și pînă acum misiunea de vicar eparhial, fiindu-mi prin aceasta un ajutor al meu în conducerea treburilor bisericești din Arhiepiscopia Iașului. De acum înainte, va continua să mă ajute din treapta de Episcop-vicar, săvîrșind lucrări arhieresti...”

„Sufletul Prea Sfinției Tale — a spus Î. P. S. Mitropolit Iustin, adresîndu-se direct P. S. Irineu — trebuie să fie liniștit, pentru că, în lucrările cele bune pe care le avem de săvîrșit, Dumnezeu este alături de noi... Nici o bîntuială nu se va abate asupra frăției tale, nici o primejdie nu va stingheri misiunea arhierescă pe care o ai, nici o greșeală nu vei săvîrși dacă vei fi sub acoperămintul Evangheliei, dacă vei propovădui cuvîntul dumnezeiesc... Ea — Evanghelia — să-ți fie mereu călăuză picioarelor, izvor și întrarmare gîndurilor și lucrărilor arhieresti...”

O amplă cuvîntare a rostit apoi P. S. Episcop-vicar Irineu, din care încreștăm gînduri ca acestea: „Mișcat de această revărsare de har de la Dumnezeu și de la oameni, mă întreb ca și Psalmistul: „Ce voi răsplăti Domnului pentru toate care mi-a dat mie?” (Ps. 115, 3). Se cuvîne mai întîi să mulțumesc Domnului pentru purtarea Sa de grijă, pe care am simțit-o mereu de-a lungul vieții și pentru cîntea de-a fi chemat la slujirea arhieriei... Arhieria sau episcopatul este cel mai important dar ce-l poate primi un slujitor al lui Dumnezeu, din care decurge o misiune pe cît de mare și înălțătoare, pe atît de grea și plină de răspundere în fața lui Dumnezeu și a oamenilor...”

Adresîndu-se în chip special Î. P. S. Mitropolit Iustin, P. S. Sa spune: „Ancorat în adevărurile veșnice ale Evangheliei lui Hristos și în lumina postulatelor de astăzi ale vieții, înțeleg să-mi îndeplinesc datoria ce-mi stă în față... Sprijinul Sf. Sinod în frunte cu Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian, ajutorul și îndrumarea continuă

a Înalt Prea Sfinției Voastre, ca și concursul preoților, al cinului monahal și al bunilor credincioși îmi vor fi totdeauna de mare folos”.

*

Pentru cititorii gazetei noastre, numele P. S. Episcop-vicar Irineu Crăciunaș Suceveanul nu este necunoscut. Titluri ca: „Podoaba duhovnicească a creștinului” (T. R. nr. 45—46/1957), „Sf. icoane pe sticlă” (T. R. nr. 31—32/1958), „Lumină din lumină” (T. R. nr. 11—12/1959), „Bucuria pentru binele semenilor” (T. R. nr. 9—19/1962), „Iubire și pace” (T. R. nr. 9—10/1963) sînt doar cîteva din prețioasele colaborări ale P. S. Sale la această gazetă, fiind în același timp și colaborator la revista „Mitropolia Ardealului” și la „Îndrumătorul bisericesc”, acesta din urmă editat de Arhiepiscopia Sibiului fără întrerupere de peste 115 ani.

Dar Prea Sfinția Sa nu este necunoscut nici meleagurilor transilvănene, pentru că după ce răsare ca un brad de munte, sănătos în toate ale sale, în atmosfera ozonată a Obcinelor moldovene, cu patru decenii în urmă, și după ce urmează liceul teoretic „Dragoș Vodă” din Cimpulung Moldovenesc, în toamna anului 1948 tînărul Gavril Crăciunaș descinde pentru studii teologice universitare la Institutul din Sibiu.

Venea nu numai cu cele dinăuntru ale sale curate ca și plaiurile minunate pe care se născuse, ci și cu straiete noastre din bătrîni, pline de atîta farmec, prin toate acestea cucerind dragostea și admirația celor care studiau în vremea aceea.

După terminarea studiilor teologice, simțind chemări deosebite și după cum pașnica-i fire îl îndemna, intră în cinul monahal la „Mănăstirea Brîncoveanu” de la Sîmbăta de Sus (jud. Brașov), în 5 iulie 1952 fiind hirotonit diacon, iar în 14 sept. același an este tuns în monahism.

Între anii 1953—1956 urmează cursurile de doctorat de pe lîngă Institutul Teologic Universitar din București, secția sistematică, unde de asemenea s-a remarcat printr-o frumoasă modestie și, în general, o ziditoare ținută morală.

În 20 octombrie 1956, este hirotonit preot de către Î. P. S. Iustin Moisescu, pe atunci Mitropolit al Ardealului, de asemenea într-un cadru festiv deosebit, evenimentul coincizînd cu vizita la Sibiu a adormitului episcop al Episcopiei ortodoxe române misionare în America, Andrei Moldovan.

Între anii 1956—1958 funcționează ca asistent duhovnic la Institutul Teologic Universitar din Sibiu, calitate în care era mereu prezent în mijlocul studenților cu sfatul și pilda cea bună, în timpul vacanțelor îndeplinind diferite misiuni cu frumoase roade în prot. Reghin de pildă, Predeal etc.

În 1958 este transferat de către Î. P. S. Mitropolit Iustin Moisescu la Arhiepiscopia Iașilor, unde, din 1 aprilie 1962, lucrează în funcția de vicar eparhial, calitate în care îndeplinește și misiuni peste hotare (Elveția și R.D.G.).

La propunerea Î. P. S. Mitropolit Iustin al Moldovei și Sucevei, în sesiunea din decembrie 1962 Sf. Sinod i-a acordat rangul de arhimandrit, iar cu prilejul celei de a 20-a aniversări a eliberării Patriei, conducerea noastră de Stat l-a decorat cu Ordinul Steaua Republicii Socialiste România, cl. IV-a.

Mărturiile prilejuite de aceste înălțătoare clipe: alegerea, recunoașterea, hirotonirea și instalarea P. S. Irineu Crăciunaș Suceveanul ca Episcop-vicar la Mitropolia Moldovei, din care am spicuit doar foarte puțin, sînt deci emanații firești ale unor clocotitoare simțăminte de dragoste față de Legea străbună și Patria noastră dragă, în razele cărora și-a pîrguit chipul plin de omenie atît de cunoscut. Aceste simțăminte însă constituie și chezașia împlinirilor care-i stau în față, alături de ajutorul factorilor în drept și a Celui ce toate le desăvîrșește.

Atît de apropiat acestor meleaguri, așadar, cititorii gazetei noastre întîmpină pe Prea Sfințitul Episcop-vicar Irineu Suceveanul cu dorirea de rodnică și mult ziditoare activitate, precum și cu urarea: Întru mulți ani Prea Sfințite Părinte!

T. R.

Sfințirea bisericii din Albești

În după-amiaza zilei de sâmbătă, 7 iunie a. c., I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae — însoțit fiind de P. C. Vicar arhiep. Tr. Belasçu și de P. C. Prof. Dr. Grigorie Marcu — a purces în misiune duhovnicească spre târmurile tîrnăvene ale protopopiatului Sighișoarei.

Primul popas a fost făcut în parohia Vinători. Clopotele bisericilor ortodoxă și reformată sunau sărbătorește cînd I. P. S. Sa a intrat în parohie. Întîmpinat cu covoare expuse la ferestre și cu flori, I. P. S. Sa a luat parte la săvîrșirea Vecerniei în biserică în care păstorește C. Preot Ioan Sofonea. P. C. Prot. I. Dragolea și apoi P. C. Vicar arhiep. Tr. Belasçu au dat expresie bucuriei credincioșilor de-a avea în mijlocul lor pe Arhipăstorul nostru iubit și prețuit.

I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae a adresat apoi credincioșilor un cuvînt de învățătură despre sfințenie și sfinții pe care-i prăznuim an de an în Duminica tuturor sfinților. Biserica, prin sfinți, ca și prin înaintașii noștri, ne dă spiritul de comuniune cu cei ce ne-au premers în mărturisirea dreptei credințe, în trăirea creștinească după voia lui Dumnezeu, în alipirea noastră față de Patrie și poporul din sînul căruia facem parte. Pe sfinți îi cinștim nu numai în biserici, ci și acasă. Ţara noastră, care este ținută acum în bună rînduială, prosperează ca niciodată în trecut. A încheiat îndemînd pe credincioși să susțină cu tărie opera poporului nostru harnic și vrednic.

A doua zi, în 8 iunie a. c. — Duminica tuturor Sfinților fiind — I. P. S. nostru Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae a fost primit cu cinstea cununată în parohia Albești, unde păstorește P. C. Preot Nicolae Streza.

Inconjurat de un sobor de preoți și diaconi, I. P. S. Sa a săvîrșit, după pravilă, sfințirea bisericii parohiale, renovată radical și pictată în ultimii ani.

S-a săvîrșit apoi Sfînta Liturghie arhierească în biserică proaspăt tîrnosită, răspunsurile liturgice — inclusiv priceastna — fiind date prin cîntarea bisericescă în comun, de către obștea credincioșilor parohiei. În cursul Liturghiei, s-a săvîrșit o sfințire de preot.

La sfîrșit, Arhipăstorul nostru a ridicat la treapta de protopresbiter, prin hiotesire, pe P. C. Pr. Ioan Dan, paroh în Șoard, și a răsplătit vrednicile pastorale ale P. C. Preoți-parohi Nicolae Streza (Albești) și Ioan Sofonea (Vinători), distingîndu-i cu dreptul de a purta brîu roșu.

P. C. Preot-paroh Nicolae Streza a dat expresie bucuriei credincioșilor din Albești de-a fi putut întîmpina în mijlocul lor pe Arhipăstorul nostru. A arătat apoi strădaniile depuse cu spirit de jertfelnicie pentru renovarea și pictarea bisericii, care a fost construită înainte cu 158 de ani. A relevat pictura săvîrșită de pictorii bisericești D. Bășcu (București) și P. C. Preot Gh. Ercuș (Teliu), care a pictat iconostasul. A subliniat atmosfera de înțelegere și bunăvoință care domnește în relațiile dintre credincioșii ortodocși și cei reformați și ev-luterani. A încheiat arătînd că tocmai atunci se împlineau 20 de ani de cînd promoția sa a absolvit Institutul Teologic Universitar din Sibiu, fapt care a făcut ca numeroși colegi ai săi să-și ia osteneala de-a se afla la prăznuire, în jurul foștilor lor profesori: I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Mladin și P. C. Prof. Dr. Grigorie Marcu.

P. C. Prot. I. Dragolea (Sighișoara) a arătat că la Albești s-a înfăptuit în cîțiva ani ceea ce nu s-a făcut într-un veac și jumătate, căci astăzi trăim vremuri care îl fac pe om să nu se gîndească numai la sine. Rodul acestei mentalități noi este munca înfrățită a tuturor fiilor Patriei noastre înfloritoare.

P. C. Vicar arhiep. Tr. Belasçu a vorbit despre rostul și însemnătatea așezării în calendarul bisericesc a Duminicii tuturor Sfinților și a chemat pe preoți și credincioși să contribuie la afirmarea unității noastre ca popor liber și independent, prin harnicie și ascultare neșovăitoare de cei ce ne călăuzesc înțelepțeste pe căile propășirii materiale și morale.

Înalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit Nicolae — mîneșind de la mențiunea făcută de preotul-paroh al locului, că tocmai atunci se împlineau doi ani de cînd I. P. S. Sa a primit, prin hiotesire, treapta arhieriei — a rostit un amplu cuvînt de învățătură despre însemnătatea arhieriei și a preotului în viața Bisericii noastre. După cuvîntul Sf. Apostol Pavel (Evrei 5, 1), arhierul este ales dintre oameni, ca să slujească oamenilor, să fie mijlocitor între Dumnezeu și oamenii credincioși. Dar Arhierul cel mare este Iisus Hristos, izvorul întregii arhierii. Fiul lui Dumnezeu a luat chip de om și a săvîrșit în mod deplin slujba arhieriei, slujba de mijlocitor între Dumnezeu-Tatăl și credincioși. El și-a ales 12 Apostoli și 70 de ucenici, cărora le-a împărțit toate cîte trebuiau să cunoască și să propovăduiască credincioșilor, dîndu-le puterea — prin pogorîrea Duhului Sfînt — de a fi arhieriei, de a sluji la altarele sfinte, de a aduce jertfa cea neșingeroasă, de a conduce pe credincioși pe căile mîntuirii vremelnice și veșnice.

Dar Apostolii n-au trăit pînă la sfîrșitul veacurilor. Urmașii lor sînt episcopii, care așează preoți și diaconi, cum făceau și Sfinții Apostoli.

În partea jmală a cuvîntului său de învățătură, I. P. S. Sa a stăruit asupra legăturii dintre legea noastră străbună și viața poporului român de-a lungul veacurilor și a încheiat arătînd că astăzi toți fiii poporului nostru trăiesc, înfrății, o viață nouă ale cărei roade văzute sînt înfăptuirile fără precedent ce împodobesc Patria noastră de 25 de ani încoace.

În casa ospitalieră a familiei Ioan Suciu, parohia Albești a dat o masă, la care au luat parte: I. P. S. Mitropolit Nicolae, cu însoțitorii, slujitorii celorlalte culte, preoți și credincioși.

La masă, au vorbit: P. C. Preot-paroh Nicolae Streza, P. C. Diacon I. Bătcă, P. C. Preoți Gh. Ercuș (Teliu), D. Ionescu (Boin), Liviu Opreș (Sibiu) și Dragosin Oană (Săliștea), toți făcînd parte din amintita promoție de acum 20 de ani. Au mai vorbit: Dl. înv. I. Haneș, Dl. pastor ev-lut. H. G. Binder, Dl. pastor ref. I. Bartha, P. C. Preoți N. Colceriu, Adrian Dobre și Em. Stoica (toți din Sighișoara), episcopul bis. Al. Feregean, P. C. Prot. I. Dragolea, P. C. Prof. Dr. Grigorie Marcu și P. C. Vicar arhiep. Tr. Belasçu. Vorbitorii au scos în evidență vrednicia parohienilor și parohului din Albești, viața cea nouă, înfrățită, a cetățenilor Patriei noastre, unitatea fiilor poporului nostru. Arhipăstorului nostru i-au fost tîlmăcite în chip mișcător simțămintele de dragoste, prețuire și recunoștință cu care-l întîmpină peste tot preoții și slujitorii Bisericii noastre, precum și credincioșii și slujitorii altor culte.

A răspuns, mulțumind tuturor și binecuvîntîndu-i pămîntește, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, stăruind asupra legăturilor ecumeniste care înfrățesc astăzi biserici și popoare, parohii și obștii de credincioși de felurite confesiuni.

I. P. S. Sa a toastat pentru sănătatea și îndelunga înzîlire a Ocîrmuitorilor Patriei, a Prea Fericitului Părinte Patriarh Justinian, a parohienilor din Albești.

În spre seară, inconjurat de dragostea obștească, I. P. S. Sa s-a îndreptat spre Sibiu.

Reporter

Gînd de pace

De pretutindeni, nobila chemare
La „pace pe pămînt“ răsună-ntruna
Să piară vrajba, ura și minciuna
Care aduc în lume atîta întristare!

Vieții noi, i-am împletit cununa,
Din florile-ostenelii creatoare
Preludiu cast al vremii viitoare
Temeluită pentru totdeauna!

Sub constelații pline de lumină,
Va înflori a Patriei grădina.

Pr. N. Lungu

Informații

— *Vineri, 25 aprilie 1969*, Centrul nostru Arhiepiscopesc a fost vizitat de dl. prof. Paul Miron, lector de limba română la Universitatea din Freiburg (R. F. a Germaniei). Oaspetele a fost însoțit de P. C. Dr. N. Nicolaescu, rectorul Institutului Teologic de grad Universitar din București, și P. C. prot. Dr. D. Stăniloae, profesor la același Institut.

În după amiaza zilei, în Aula Institutului Teologic Universitar din Sibiu, de față fiind și I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, dl. prof. Paul Miron a rostit o conferință intitulată: „Structura ecumenismului occidental“.

— *Duminică, 18 mai 1969*, după masă, a sosit la Sibiu, venind de la Cluj, o delegație a Bisericii Evanghelice din R.D.G. formată din: prof. Dr. Walter Saft, directorul Seminarului de predicatori din Turingia al Bisericii Luterane, prof. Dr. Gerhard Bassarak, de la Facultatea de Teologie din Berlin, rev. Helmut Orphal din Biserica Evanghelică din Saxonia, dl. Günter Wirth, redactor șef al unei edituri din R.D.G., și Dr. Carol Ordnung, secretarul Comitetului Regional al Conferinței Creștine pentru Pace din R.D.G.

Membrii delegației au fost oaspeții I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae și ai Institutului Teologic din Sibiu.

Luni, 19 mai 1969, în Aula Institutului nostru Teologic dl. prof. Dr. Walter Saft a ținut o conferință despre raportul dintre Biserică și Stat în R.D.G., după care, în cinstea oaspeților, corul studenților a executat un program de compoziții corale, religioase și patriotice.

Prezent fiind la această conferință, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae a vorbit despre importanța acestei vizite în cadrul stringerii legăturilor dintre cele două Biserici și popoare.

Marți, 20 mai 1969, a sosit Eminentă Sa Episcopul de Brandenburg Dr. Albrecht Schönherr, adăugîndu-se delegației mai sus amintite.

Delegația a vizitat în această zi biserică mare, mausoleul mitrop. A. Șaguna și Muzeul satului din Rășinari, Muzeul Brukenthal, precum și cîteva biserici din Sibiu.

— *Consiliul Ecumenic al Bisericilor* a ținut la Londra, între 19—24 mai 1969, o conferință asupra raselor. Au participat reprezentanți din toate rasele omenești, în cadrul conferinței luîndu-se o categorică atitudine împotriva înșositorii ideologiei care este discriminarea rasială.

S-a subliniat, printre altele, cu acest prilej că acei creștini care mai au mentalități rasiste trebuie să recunoască adevărul că Iisus Hristos și-a înșosuit umanitatea tuturor făpturilor omenești. A disprețui deci sau a urî pe alți oameni, numai pentru că sînt de altă culoare, înseamnă a disprețui și a urî pe Iisus Hristos însuși. Rasismul contravine credinței creștine, pentru că el neagă efectul operei de răscumpărare a Mîntuitorului Iisus Hristos.

Rasismul apoi este un mare stăvilor în opera de zidire a unei lumi mai bune și mai drepte.

— *La New-York* s-a dat publicității Anuarul statistic al O.N.U. pe anul 1968, în care se arată, printre altele, că între anii 1958—1967 activitatea mondială economică a înregistrat noi recorduri. Astfel, producția mondială industrială și agricolă a sporit cu 60% și anume cu 83% în țările cu economie planificată, cu 55% în țările capitaliste dezvoltate și cu 52% în țările în curs de dezvoltare.

În cursul anului 1968, exporturile pe plan mondial au atins cifra record de 238 miliarde dolari, reprezentînd o creștere de 11% față de anul 1967. Ca parte negativă a acestei probleme, Anuarul semnalează faptul că exporturile țărilor în curs de dezvoltare nu numai că nu au crescut, ci au scăzut de la 21% în 1960 la 18% în 1967 din totalul exportului mondial.

Pentru prima dată, în 1967, petrolul a luat locul cărbunelui ca principală sursă de energie industrială.